

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie z wniosku M.J. o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego G. Ź. od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt I NZ 16/24 w przedmiocie zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Najwyższego z 20 lutego 2025 r. I NZ 16/24 o odrzuceniu wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego G. Ź. od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym I NZ 16/24

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych 29 kwietnia 2025 r.,

- 1. odrzuca wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego;**
- 2. odrzuca wniosek o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności sędziów Sądu Najwyższego;**
- 3. odrzuca zażalenie;**
- 4. umarza postępowanie wywołane wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

W piśmie z 6 stycznia 2024 r. (data prezentaty Sądu Apelacyjnego w Katowicach – 12 stycznia 2024 r., k. 2 akt I NZ 16/24)) M.J. (dalej: „skarżący”) złożył wniosek o wyłączenie w trybie art. 49 k.p.c. od orzekania w sprawie zarejestrowanej pod sygn. I NZ 16/24 w przedmiocie zażalenia na postanowienie

Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 14 grudnia 2023 r. sygn. III S 6/23 o odrzuceniu skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Okręgowym w Gliwicach pod sygn. VIII Pa 66/23, wskazanych sędziów Sądu Najwyższego, w tym SSN G.Ż.

Postanowieniem z 20 lutego 2025 r. Sąd Najwyższy odrzucił wniosek M.J. o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego G.Ż. od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt I NZ 16/24, a dotyczącej zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 grudnia 2023 r. w przedmiocie odrzucenia skargi na przewlekłość postępowania sygn. akt III S 6/23.

Pismem z 1 kwietnia 2025 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) wnioskodawca zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata złożył zażalenie na wskazane wyżej orzeczenie z 20 lutego 2025 r.

W treści środka zaskarżenia, skarżący zawarł wniosek o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Najwyższego od rozpoznania niniejszego zażalenia oraz wniosek ewentualny o przeprowadzenie testu bezstronności i niezawisłości w trybie art. 42 ust. 3 p.u.s.p., a także wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego podlegał odrzuceniu jako niedopuszczalny. Wniosek ten został bowiem złożony w treści zażalenia, a zatem jeszcze przed wyznaczeniem składu orzekającego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym. Tymczasem w uchwale składu siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19, Sąd Najwyższy rozstrzygnął, że wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy jest niedopuszczalny, przy czym sędzia objęty takim wnioskiem o wyłączenie może zasiadać w składzie sądu rozpoznającego ten wniosek. Stanowi o tym również obecnie art. 53¹ § 1 pkt 3 k.p.c. .

Z tych samych przyczyn, a także mając na względzie art. 29 § 6 oraz § 10 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 622), odrzuceniu podlegał zawarty w treści skargi wniosek ewentualny

o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności w trybie art. 42 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 334 z późn. zm.).

Przechodząc do kwestii zażalenia skarżącego uznać należało, że jest ono niedopuszczalne i jako takie podlega odrzuceniu.

Na postanowienie Sądu Najwyższego w przedmiocie odrzucenia wniosku o wyłączenie sędziego nie przysługuje zażalenie.

Orzeczenia Sądu Najwyższego co do zasady nie podlegają zaskarżeniu. Odstępstwo od tej reguły stanowiłoby wyjątek, który musiałby mieć swą wyraźną podstawę prawną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 lutego 2017 r., II PO 1/17 i powołane w nim orzecznictwo oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 21 maja 2019 r., I NO 32/18). Sąd Najwyższy nie jest bowiem sądem powszechnym. Nie rozpoznaje sprawy w toku instancji, tak jak sąd powszechny. Rozpoznaje sprawy wyraźnie przypisane w ustawie. Natomiast zgodnie z dyspozycją art. 394¹ § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Zgodnie z §1¹ w/w przepisu, zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylecia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Z tych względów zażalenie podlegało odrzuceniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1¹ k.p.c.

Wobec odrzucenia zażalenia, bezprzedmiotowe stało się rozpoznanie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. W związku z powyższym Sąd Najwyższy, na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c., umorzył postępowanie zainicjowane wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[a.ł.]

